

# GALAKTIKA

414. SCI-FI // FANTASY // WEIRD

**HUSZÁR**

KARINA

ROBERT J.

**SAWYER**



**PALIJ // HIGH // SCHUBERT  
// BOUNDS // PRZYBYŁEK  
// LACZKÓ**

**AZ EMBER ÉS A HALÁL**

**A GYÉMÁNT SEM ÖRÖK**

**HIDROGÉNHAJTÁSÚ LÉGITAXI**

ELŐFIZETŐKNEK  
**CSAK  
1490 Ft**  
HAVONTA



ÁRA: 1995 FT // 8 €



**A FANTASZTIKUM LEGJAVA**

# TALÁLKOZZUNK ISMÉT A KÖNYVFESZTIVÁLON!

Várnak kedvenc könyveid írói! Szerezd be legújabb köteteiket, pótolod a hiányzó darabokat kedvezményes áron, és dedikáltasd őket!

## SZEPTEMBER 25., SZERDA // MAGVETŐ CAFÉ

18:00 – S.T.A.L.K.E.R. könyvbemutató, beszélgetés Alekszej Gravickij és Szergej Palij írókkal

## SZEPTEMBER 26., CSÜTÖRTÖK

11:30 – Beszélgetés Josef Pánek íróval és dedikálás az Európa Pontban

*(Szerelem globális klímaváltozás idején)*

14:00 – Alekszej Gravickij és Szergej Palij könyveinek bemutatója az Orosz Fordító Intézet szervezésében (orosz nyelven szinkrontolmáccsal)

15:00 – Dedikálás a Galaktika standjánál

*(S.T.A.L.K.E.R.: A Zóna kódében, Tisztogatás, Rendhagyó vakáció)*

## SZEPTEMBER 27., PÉNTEK

15:00 – Találkozás Alekszej Gravickij forgatókönyvíróval az Orosz Fordító Intézet szervezésében (orosz nyelvű beszélgetés szinkrontolmáccsal)

16:00 – Dedikálás a Galaktika standjánál

*(S.T.A.L.K.E.R.: A Zóna kódében, Tisztogatás, Rendhagyó vakáció)*

## SZEPTEMBER 28., SZOMBAT

14:00 – Michael Walden dedikálás

*(Redshift 1 -2, A végtelen város, Százezer mérföld)*

15:00 – Szélesi Sándor és Varga Csaba Béla dedikálás

*(A beavatás szertartása, Az elloptott troll)*

**KERESS MINKET A MILLENÁRIS B  
ÉPÜLET, B54-ES STANDNÁL!**

**A NYÁR GYORSAN** elillant, és máris itt a szeptember. Az ősz első hónapja pedig egyúttal azt is jelenti, hogy újra találkozunk, hiszen a hónap végén újra Könyvfesztivál!

Csodálatos könyvekkel készülünk, ráadásul az idei fesztiválra több szerzőnk is hazánkba látogat. A provokatív borítójú és még provokatívabb tartalmú *Szelem globális klímaváltozás idején* című kötetünk szerzőjével, a cseh Josef Pánekkal az Európa Pontban találkozhattok, ahol szeptember 26-án 11:30-tól egy kerekasztal-beszélgetésen hallgathatjátok őt.

A nagy sikerű S.T.A.L.K.E.R. sorozatunk legújabb kötetének (*Rendhagyó vakáció*) két írója, Alekszej Gravickij és Szergej Palij is a könyvfesztivál vendége lesz. Több alkalommal is találkozhattok velük. Legelőször a könyvfesztivál nulladik napján, szeptember 25-én, szerdán a Magvető Caféban (Dohány u. 13.) 18 órától beszélgetünk az írókkal a S.T.A.L.K.E.R.-könyvek sikerének titkáról és a legújabb kötetről. Az esten végre személyesen találkozhattok Sándor Gáborral is, a sorozat műfordítójával!

Szeptember 26-án, csütörtökön 14-órától az Orosz Fordító Intézet szervez egy beszélgetést a Millenáris Votisky termében a szerzőkkel, arról, Hogyan lehet létrehozni, lerombolni és újjáépíteni a kigondolt, alternatív világokat?, orosz nyelven, szinkrontolmáccsal, majd a Galaktika standjánál szerezhetitek be a dedikálásokat 15 órától.

Alekszej Gravickijjal még másnap is találkozhattok, szintén a Millenáris Votisky termében 15 órától, amikor is a sokszínű író filmes oldalával, forgatókönyvírói tevékenységével is alaposabban megismerkedhetünk. Gravickij a beszélgetés után 16 órától dedikál a Galaktika standjánál.

Szombaton, 28-án pedig magyar szerzőinkkel találkozhattok a standunknál. 14 órától Michael Walden, 15 órától Szélesi Sándor és Varga Csaba Béla dedikál.

Várunk mindenkit szeretettel és sok jó könyvvel a Millenáris B épületében, a B54-es standnál!

Dr. Mund Katalin  
főszerkesztő

Tiszteletbeli főszerkesztő: **Kuczka Péter**

Főszerkesztő: **Dr. Mund Katalin**

Lapigazgató: **Burger István**

Irodalmi szerkesztő: **Németh Attila**

([irodalom@galaktika.hu](mailto:irodalom@galaktika.hu))

Tudományos szerkesztő: **Kovács „Tücsi” Mihály**

([tudomany@galaktika.hu](mailto:tudomany@galaktika.hu))

Olvasószerkesztő: **Athén Melitta, Kasza Magdolna**

Kommunikáció: **Goda Mikolt Hanna**

tel.: **06-70/944-8181** ([kommunikacio@galaktika.hu](mailto:kommunikacio@galaktika.hu))

Terjesztés és adminisztráció: **Molnár Andrea**

([terjesztes@galaktika.hu](mailto:terjesztes@galaktika.hu))

Szerkesztőségvezető: **Polonkai Tamás**

([szerkesztoseg@galaktika.hu](mailto:szerkesztoseg@galaktika.hu))

Kreatív igazgató/címlap: **Varga Balázs**

### A TANÁCSADÓ TESTÜLET TAGJAI:

**Dr. Lukács Béla** fizikus, a KFKI Részecske- és Magfizikai Kutatóintézetnek tudományos tanácsadója

**Dr. Juhász Árpád** geológus, a TV2 tanácsadója

**Dr. Almár Iván** csillagász, úrkutató, a Nemzetközi Asztronautikai Akadémia SETI munkacsoportjának tagja, a nemzetközi SETI bizottság korábbi alelnöke

**Réz András** esztéta

**S. Sárdi Margit** irodalomtörténész, egyetemi docens, a Magyar

Scifitörténeti Társaság elnöke

**Alföldi István** ex-ügyvezető igazgató, Neumann János

Számítógép-tudományi Társaság

**Juhász György** tartalommarketing-szakértő

Szerkesztőség: **1024 Bp., Fény u. 2.**

Tel: **06-1/457-02-50** // Nyitva: **H–P 10–16 óra között**

Kiadó: **Metropolis Media Group Kft.**

Felelős kiadó: **a Kft. ügyvezető igazgatója**

Terjeszti országosan a Lapker Rt.

Nyomdai előállítás: **Gelbert Eco Print** // [www.gelberteco.hu](http://www.gelberteco.hu)

**Előfizethető:** kedvezményesen egy évre (12 szám, Platinakártyával, partneri kedvezményekkel) **17 880 Ft (1490 Ft/hó)**, csoportos beszedési megbízással: **1490 Ft/hó** // Galaktika XL (12 Galaktika XL, Gyémántkártyával, partneri kedvezményekkel): **29 880 Ft/év (2490 Ft/hó)**, csoportos beszedési megbízással: **2490 Ft/hó**

Partnereinknél a digitális Galaktika **1200 forint/db**

Az előfizetés teljesíthető átutalással: **K&H Bank Zrt.**

**10403181–50526767–88671008** vagy rózsaszín postautalványon a **Metropolis Media Group Kft, 1535 Bp. Pf. 746.** címre.

**A megjegyzés rovatba kérjük beírni a kedvezményezett nevét és postázási címét!**

Kanadában és az Egyesült Államokban előfizethető a **Pannonia Könyvesboltban: [www.pannonia.ca](http://www.pannonia.ca)** // e-mail: [info@pannonia.ca](mailto:info@pannonia.ca)

**Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza!**

**HU-ISSN 0133-2430**

**TÁMOGATÓINK:**



**NOVELLÁK**

- 6 Huszár Karina:** Neked az urad vagyok, az embernek pedig az istene (első rész)
- 30 Robert J. Sawyer:** A felszínen
- 42 Szergej Palij:** A kijózanító
- 52 Philip E. High:** Jackson gyilkosa
- 68 Schubert András:** Élet a farmon
- 76 Sydney J. Bounds:** Úrhajótörött
- 88 Marcin Przybytek:** GameDEC – A profi
- 112 Laczkó Géza:** Heuréka!

**CIKKEK**

- 26 Fókusz
- 39 Zöld jövő
- 40 Film
- 65 Zöld jövő
- 66 Intelligens dizájn
- 74 Zene
- 85 Obszervatórium
- 102 Planetológia
- 104 Képregény

**GALAKTIKA XL**

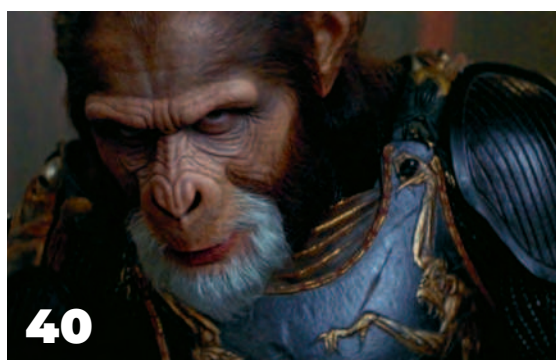
- 115 E. C. Tubb: Az űrszülőtt
- 200E. C. Tubb-életrajz



26



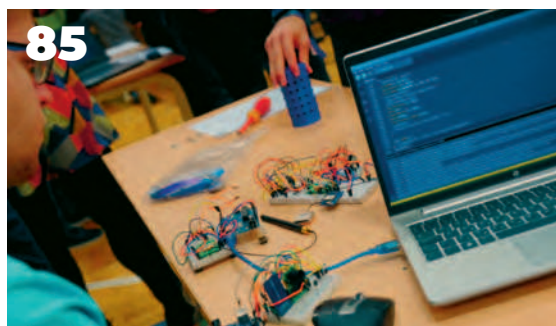
39



40



66



85

# KEZDD AZ ŐSZT SCI-FIVEL!

## VÁLASSZ 3 KÖNYVET AZ 5-BŐL MOST CSAK 6490 FORINTÉRT!



AZ AKCIÓ IDŐTARTAMA: 2024. SZEPTEMBER 1–30.  
[WWW.GALAKTIKABOLT.HU](http://WWW.GALAKTIKABOLT.HU)

## HIDROGÉNHAJTÁSÚ LÉGITAXI

A Joby Aviation sikeresen tesztelte az első hidrogén-elektromos légitaxit.

A repülő eszköz egy átalakított, hat rotorral ellátott elektromos jármű, amely már több ezer kilométert tett meg. A legújabb bemutatón 840 kilométert repült Kalifornia felett. És mivel hidrogént használt, nem történt károsanyag-kibocsátás, a járműből közvetlenül csak víz távozott.



Ez az első olyan hidrogénhajtású jármű, amely képes függőlegesen fel- és leszállni. Hatótávolsága figyelemre méltó volt, és úgy szállt le, hogy üzemanyagának 10 százaléka megmaradt.

A légi közlekedés központi szerepet játszik az emberi fejlődésben, de meg kell találnunk a módját, hogy tisztábbá tegyük. A fejlesztők szerint az akkumulátoros-elektromos légitaxi alapvetően fogja megváltoztatni a városi közlekedést. Az új technológia újraértelmezheti a regionális utazást.

A jármű 40 kilogramm folyékony hidrogént tárol, melyet egy üzemanyagcellás rendszerbe táplálnak, ami áramot, vizet és hőt termel. A repülőgép akkumulátorokkal is rendelkezik, amelyek fel- és leszálláskor további energiát biztosítanak.

A vállalat reményei szerint a légitaxi elektromos verziója valamikor jövőre már repülhet.

**H**ANGA CSENBEN hallgatta az orvos kissé lekezelő szónoklatát, közben zavartan és idegesen tördelte vékonyka ujjait. Negyven felé járt már, de abban a pár percben ismét tizenévesnek érezte magát, akit szigorú szavakkal megfedd az apja.

Szeretett volna közbeszólni, feltenni a kezét, mint az iskolában, de a férfi csak beszélt és beszélt, ő pedig teljesen elveszett a szavak tengerében. A száján leheletvékony rúzs volt, reggel kikente, csak az orvos tiszteletére. Úgy érezte, ezzel áldozatot hozott, hiszen a hányinger, ami egész nap kerülgette, arra akarta rávenni, hogy ki se mozduljon az otthonából. És ő még rúzszt is kent fel magára. Az orvos ennek ellenére ugyanúgy átnézett rajta.

– Tehát akkor gondolom, érthető voltam, és nincs kérdés. Ha vérezni kezdene, akkor véletlenül se hozzám jöjjön, azonnal a klinikára siessen!

Hanga szemöldöke felszaladt.

– Véreznék? Miért véreznék, talán valami baj van?


Az orvos arcára azonnal kiültek kellemetlen gondolatai.

– Jelenleg nincs, de a terhesség nagyon korai szakaszában jár, mint említettem. Bármi megtörténhet.

– Nos, igen, köszönöm, majd észben tartom.

A férfi felállt, annak reményében, hogy végre kikísérheti a nőt az ajtón. Már a következő unalmas beteget fogadhatta volna. Hanga azonban egy tapodtat sem moccant. Kellemetlen érzés játszott benne, abban sem volt biztos, hogy szabad megszólalnia, de aztán eszébe jutott, hogy lassan negyvenéves, és semmi félnivalója sincs egy orvostól.

– Doktor úr, akkor biztosan szükség lesz császármetszésre? Úgy értem – itt egy kicsit



MICSODA MEGRÁZ-  
KÓDTATÁS EGY  
TERMÉSZETES SZÜLÉS AZ  
ORVOS SZÁMÁRA! SOHA  
EGYETLEN FÉRFINAK SEM  
LENNE SZABAD HASONLÓ  
ÉLMÉNYT ÁTÉLNI!

## HUSZÁR KARINA (ELSŐ RÉSZ) NEKED AZ URAD VAGYOK, AZ EMBERNEK PEDIG AZ ISTENE

összehúzta magát, és önkéntelenül megsimogatta egyelőre teljesen lapos hasát –, azt olvastam, hogy sokkal jobb a babának, ha természetes úton születik meg.

– Nem tudom, hogy olvasott utána ennek a tisztán szakmai kérdésnek – nem is várt választ –, de higgye el, az a legjobb mindenkinek, ha gyorsan kikapjuk magából a gyereket. Pikk-pakk meggyógyul majd, nem kell szenvedni, nem szakad szanaszét, minimális a sérülés kockázata. Ha elakad a baba a szülőcsatornában, annak rendkívül ronda következményei lehetnek. És kérem, ne vegye magára, de ilyen keskeny csípővel egyik orvos sem fogja vállalni a hüvelyi szülést. Örüljön neki, hogy ennyire fejlett az orvostudomány, és lehetőségünk nyílik a kockázatok minimalizálására.

Hanga bólintott, és megpróbált elmosolyodni, bár a magyarázat csak egy fél pillanatra győzte meg. Szülei és nagyszülei mind

természetes úton szültek, a körülötte élő ismerősei példáján pedig pontosan tudta, hogy a császármetszés egyedül a szülésznek jelent könnyebbé.

Ez az orvos volt a negyedik, akit felkérésre, de egyik sem vállalta a hüvelyi szülést. Nem maradt hát más választása.

Az orvosok segítségével Hanga sikeresen világra hozta gyermekét. Bár a procedúrát és az azt követő hosszú, nehézkes gyógyulási folyamatot rendkívül kellemetlennek tapasztalta, hálát adott érte, hogy gyermeke egészségesen született. Azt vette észre, hogy a szülészetben, ahol két hétig lábadoznia kellett a kisbabával, a huszonhárom nőből mindössze öten szültek természetes, hüvelyi úton.

Évekkel később lánya is császármetszéssel hozta világra első gyermekét. Még fiatal volt ugyan, de a választott orvosa épp ↪

külföldre utazott nyaralni, ezért valamivel korábban kellett átesni a dolgokon. Mályva nem bánta annyira, hiszen anyja is hasonló élményekről számolt be az ő születésével kapcsolatban. Az a hír kezdett terjedni, hogy a hüvelyi szülés rendkívül kockázatos, és igen magas a halálozási arány. Második gyermekét is császármetszéssel hozta világra, hiszen ha egyszer már ott vannak a műtéti hegek, egyik orvos sem vállalná a sokkal nehezebb utat.

Mályva gyermekei fejében már meg sem fordult, hogy hüvelyi úton akarjanak szülni. Egyenesen rettegtek attól az eshetőségtől, hogy nem érnek majd időben a kórházba, és ne adj' isten már nem lehet visszatolni a gyereket a szülőcsatornából, hogy az orvosok biztonságos császárt tudjanak eszközölni. Ekkorra már csupán egy-egy hüvelyi szülés ütötte fel a fejét a kórházakban, ezek is csodaszámba mentek. Az anyukák összesúgtak a hüvelyi úton szülő nők háta mögött, a nővérek kevesebbet mosolyogtak és türelmetlenebbek voltak velük. Az orvosok indokolatlanul hosszú ideig benn tartották őket a kórházban, mintha ezzel akarták volna büntetni őket ledérségük miatt. Micsoda megrázkódtatás egy természetes szülés az orvos számára! Soha egyetlen férfinak sem lenne szabad hasonló élményt átélnie!

Újabb három generációval később még ritkábbakká váltak a hüvelyi szülések, a természetes szülés kifejezést teljesen kivezeték az irodalomból és az orvosi szóhasználatból. Ekkortájt jelentek meg az első esetek, amikor az orvosok súlyos pert akasztottak az elvértve átélt hüvelyi szülés levezetéséből fakadó lelki traumák miatt a nők nyakába. Ezeket rendre meg is nyerték, a nyilvánosság előtt maximálisan megalázva az érintetteket, akiknek a későbbiekben eszük ágába sem jutott ismét gyermeket vállalni. Ezzel

egy időben a császármetszést elkerülni vágyó nők lassan illegálisba forduló szülőházakban kerestek menedéket gyermekük világra jövele előtt, vagy meghúzták magukat egy emberektől távol eső helyen. Ezek a szülések azonban lassan valóban kockázatosná váltak, mindössze ötven százalékuk alakult kedvezően a nem megfelelő higiénés környezet és a női csípők egyre keskenyebb volta miatt.

A természetes szülés elutasítása és a szülészorvosi szakma maximálisan patriarchizálódott rendszere ugyanis kitermelt egy kevésbé várt következményt. Az új szépségideál, ami az emberek közötti nemi szelekciót erőteljes módon a keskeny női csípők felé kezdte nyomni, hamar megmutatta káros hatásait a rátermettség tekintetében. A túlzottan keskenyé vált női medence ugyanis valóban képtelen volt ép magzatot a világra hozni. Ha ez egy lassú evolúciós folyamat lett volna, akkor az élet talán kompenzálja a kialakult helyzetet. Egy idő után biztosan megálljt parancsolt volna az evolúciós megszaladásnak, hiszen a világra hozott magzatok és az anyák is belehaltak így a szülésbe. Magától értetődő, hogy a túl magas halálozási számok miatt a keskeny csípőt és annak beteges preferenciáját nem tudták utódaiknak továbbadni. Az is megeshetett volna, hogy idővel a természet talál egyfajta egyensúlyt, talán lecsökkentette volna a csecsemő fejméretét, fejletlenebbül jöttek volna világra a magzatok, még védtelenebben, és ebből fakadóan valószínűleg a csecsemőkor is jóval hosszabbra nyúlt volna. Az evolúciós megszaladásokra azonban nem a megfontolt lassúság a jellemző, hanem a mindent leromboló hirtelenség. Ennek váltak áldozataivá az emberek is.

Elég volt erre mindösszesen húsz generáció, ami nagyjából hatszáz évnek felel



meg. Mi az a hatszáz év az emberiség történelmében? Arra pontosan elég volt, hogy a nők valóban képtelenek legyenek gyermeket kihordani a testükben. Az orvostudomány leghangsúlyosabb területe ezek után a szülészet lett. A mesterséges sebészeti beavatkozások egy jó ideig még kordában tudták tartani az egyre korábbra tolódó születéseket. Az orvostudomány idővel azonban rájött, hogy bizony el fog jönni az a pont, amikor már nem lehet sérülés nélkül megmenteni a félelmetesen aprócska, fejletlen, koraszülött magzatokat. Más megoldást kellett tehát keresni.

A gyermeknemzés luxussá vált. Mérhetetlenül költséges, egyedi dolog lett ebből a korábban természetesen működő mechanizmusból. A magas ár pedig egyenes ajtót nyitott az egyenlőtlenségek és a diszkrimináció előtt.

Csupán egy gazdag elit engedhette meg magának, hogy gyermeket vállaljon, a többség nem sokkal a teherbe esést követően spontán elvetélt. Hosszú, több évig tartó várólisták alakultak ki, alaposan, sok-sok szempont alapján megszürték az embereket, akik a súlyos összegek kifizetését követően gyerekekhez juthattak. Családonként mindössze egyet lehetett vállalni, és egy pár életében csak egyszer nyújthatta be a jelentkezését. Amennyiben azt elutasították, soha többé nem próbálkozhattak.

Természetes, amint az ilyenkor lenni szokott, hogy a jelentkező párok egészségügyi, genetikai adatain kívül tüzetesen átvilágították a pénzügyi, és ami még ennél is sokkal fontosabb, a politikai hovatartozást. Nem értesz egyet a jelenlegi kiválasztási rendszerrel? Esetleg saját gondolataid vannak a szabadságról? Semmi gond, úgysem szaporodhatsz tovább. Nem kellett hozzá sok idő, hogy szigorú, igazságtalan autokrá-

ciába forduljon a világ korábban demokratikus országainak vezetése. Azonban, amint az szintén lenni szokott, az elnyomott réteg között néhanapján csak-csak felütötte a fejét az ellenállás. Ez ellen pedig tenni kellett valamit.

Izabella értetlenül leste az android karcos, többször újraolvasztott válla felett a fekete öltönyös férfiakat.

– Üdvözlöm önöket, ez Izabella és Petya lakása. Miben segíthetek?

– Köszönöm, Hórusz, elmehetsz. – A nő letette a kezéből a törlőrongyot, és a kopott asztalon hagyta a kiömlött kávécsészét.

Az android biccentett, eltávolodott az ajtó felé, és kérdés vagy noszogatás nélkül folytatta a nő által félbehagyott feladatot. Izabella megtörölte a kezét a kötényében, és a férfiak felé nyújtotta. Azok azonban nem viszonzták a gesztust. Hárman voltak. Egy magasabb, kopasz, erőszakos arccal és ronda, göcsörtös orral, továbbá két teljesen egyforma, valamivel alacsonyabb, finom arcvonásokkal rendelkező, átlagos testalkatú egyén. Izabella azonnal felismerte, hogy a másik kettő, akik valamivel a kopasz férfi mögött álltak, androidok voltak. Nem hagyta, hogy szerény szépfűs, fotómodell kinézetük megtévesztesse: ezek az egységek a legújabb katonai androidok voltak, rendfenntartás célra vezették be őket pár héttel korábban. A Tomok, mert a köznyelv így hívta őket, sápadt, viaszszerű arcukkal és nevetségesen világos színű szemükkel Izabellát bámulták.

– Mit akar tőlem? – Izabella nem volt jó kedvében. Egy hosszú, nehéz műszak után tért haza, az androidgyárban takarított. Ezeket az alantasnak bélyegzett munkákat már rég elvégeztethették volna a társadalmat segítő, a legtöbb háztartásban elérhető robotokkal, de akkor milyen elfoglaltság ↪

marad a pórnépnek? Megfeszített munka nélkül a végén még túl sokat gondolkodnának saját rabszolgasorsukon, ezt pedig egyetlen rendszer sem kockáztathatta meg. A nőnek nem volt kedve csevegni, a gyomra éhesen korgott, és a kiöntött kávéját sem tudta ismét lefőzni, hogy végre megihassa.

– Maga Izabella?

– Igen, mint hallhatták. – Kinyújtotta bal alkarját, hogy szabadon hozzáférhetővé tegye a tetoválását.

– Ellenőrizhetném a...? – A férfi nem fejezte be mondandóját, hiszen a mögötte álló Tomok azonnal szkennelték a nő karjára tetovált, csiga alakban tekeredő kódot, és vissza is jelezték a személyazonosság hitelességét a fülében elrejtett vevőkészüléken keresztül.

– Szívesen beinvitálnám a barátaival együtt – Izabella rosszállóan nézett a két androidra –, de félek, az otthonomat nem az ön szintjére szabták.

A férfi érzelte a szarkazmust, idegesen meg is emelte miatta felső ajkát egyetlen pillanat törtrészig, de aztán úgy döntött, hogy a kellemetlen megjegyzést elengedi a füle mellett.

– Semmi szükség rá. – Vett egy nagy levegőt, és belefogott a mondandójába. Mészről lerítt róla, hogy saját személyes véleménye egészen más volt, a szájába adott szavakat csupán kötelességgként engedte ki a fogai közül, legszívesebben összerágta volna mindet, hogy soha ne kerülhessenek a felszínre. – Gratulálok önnek és párjának, kiválasztásra kerültek a munkásréteg legújabb megtermékenyítési promóciója során. Az önök genetikai állománya elfogadhatónak bizonyult egy beültetési kísérletre, amely az elkövetkezendő két napon belül meg is fog történni. Ezt a történelmi pillanatot élőben

közvetítjük az ország minden lakója számára, kérem, mosolyogjon a kamerába!

A kopasz férfi unottan a válla fölé mutatott, az egyik helyes, ámde félelmetesen üres arckifejezéssel ácsorgó androidra. Ahogy Izabella ráemelte a tekintetét, a bal oldali robot szeme furcsán villogni kezdett. Fotókat készített róla. Akkor jött rá, hogy megérkezésük óta élőben közvetítette a jelenetet.

Izabella felvonta a szemöldökét, és akaratlanul is elvörösödött. Igazságtalannak érezte, hogy a tudta nélkül kamerát nyomtak egy fáradt nap után az arcába. Kócos, izadt és koszos volt. Tökéletes sztereotípiája a munkásrétegnek.

– Egy pillanat. – Felemelte a kezét, hogy leállítsa a férfit, akinek a szavaiból semmit sem értett. – Ki lettem választva? Ez valami tévedés lehet, én ugyanis nem jelentkeztem semmiféle akcióra.

– Nem volt szükség jelentkezni, a munkásrétegből minden házaspár automatikusan részt vett a versenyben. Még magukat találták a legrátermettebbnek, ezért...

– Bocsánat, milyen megmérettetésről beszélünk pontosan?

A férfi kelleetlenül forgatta a szemét, mintha nem akarná elhinni, hogy egy idiotával kell diskurzust folytatnia.

– A munkásréteg gyermekvállalásáról. – Izabella reakciójára várt, de a nőnek láthatóan fogalma sem volt, miről beszél. – Nem hallott a munkások körében meghirdetett megtermékenyítési versenyről?

Izabella a fejét rázta.

– Teljesen elképesztő, mintha nem is ezen a bolygón élnének...

Izabella visszafojtotta válaszreakcióját, de szívesen elmesélte volna a férfinak, hogy mégis mennyit dolgoznak reggeltől estig, nem úgy, mint a hozzá hasonlóan

elkényelmesedett seggfejek, akik azt sem tudják, mi a különbség az online vásárlás és az igazi munka között. A férjével hetek óta nem néztek semmit, leszámítva persze a kötelező napi híreket. A hírfal mindennap automatikusan bekapcsolt, majd a hírek végeztével érdeklődés hiányában kikapcsolta magát, még akkor is, ha ők közben nem is tartózkodtak a szobában. A száraz, megbotránkozató propaganda már nagyon rég nem kötötte le őket, szándékosan kerülték a kormány híreit.

– Tudósaink arra a felfedezésre jutottak, hogy a munkások köreiben is lehetséges a sikeres megtermékenyítés. Mivel hálások az önök fáradságos áldozatáért és tisztelik a magukfajtat, meghirdették a munkásréteg megtermékenyítési versenyét. Ennek során maga és a férje potenciális gyermeknemzőnek bizonyultak.

Izabella majdnem elnevette magát. Komolyan nem akart hinni a fülének.

– Megengedik, hogy gyermeket vállaljunk a férjemmel?

A férfi ajka ismét megugrott, de a szó mégis kitérített a veszélyesen összepréselt fogak közül.

– Igen. Holnap reggel nyolcra fáradjanak be a férjével együtt a legközelebbi Termékenység Házába.

Izabella összevonta a szemöldökét, mint aki veszélyt szimatol.

– Holnap munkanap.

– Az esemény megtörténtéig fel vannak mentve a munka alól. Most pedig viszlát, még sok helyről kell tudósítanunk. Ó, igen!

– A férfi kopasz fejéhez kapott, majd hátranyúlt a jobb oldali androidhoz, aki egy vastag paksamétát nyújtott át a nőnek. A teleírt papírlapok nehezek voltak, legalább hatszáz oldalnyi jogi szöveg kacsintott vissza rá.

– Ezt holnap hozzák magukkal aláírva! Ebben minden további szükséges információt megtalálnak. Viszlát!

Azzal hátat fordított, és a Tomok kíséretében visszasétált az autóhoz. A három furcsa alak elhajtott. A teljesen összezavarodott Izabella még két percig döbbenetben állt az ajtóban, kezében a nehéz papírokkal, a fejében száz lehetséges magyarázat keríngett a történetekre. Csak az volt a baj, hogy egyik választ sem találta megnyugtatónak.

Este, amikor Petya hazaért, Izabella azonnal kitálalt neki. Addigra jó pár oldalt végignyálazott már a rászózott beleegyező nyilatkozatból, aminek felében online elérhető szabályozásokra mutató linkek szerepeltek. Ezekhez persze nem volt hozzáférésük, illetve az anyag mennyiségére való tekintettel esélyük sem lett volna tüzetesen átolvasni mindet. Hórusz persze segíthetett volna nekik, de nagyon régi, elavult példány volt, aki évek óta nem rendelkezett aktív és érvényes hálózati kapcsolattal. Többek között emiatt nem cserélték le.

A háttérben egy szőke, tökéletes alakú MI olvasta az aznapi híreket, telt keble beteretítette a fél falat, de a fiatalok nem foglalkoztak vele. Mintha csak egy lecsaphatatlan légy zümmögött volna a levegőben, elhessegették maguk mellől, és másra koncentráltak.

– Gondolod, hogy ennek köze lehet a terveinkhez? – suttogta Petya.

Izabella tanácstalan volt.

– Elküldtem ma Hóruszt, hogy kérdezze meg a Kör tagjait, mit tudnak erről az akcióról. De senki sem jelentett semmi gyanúsat.

– Ami már önmagában is gyanús, nem gondolod?

– Nem tudom. Szeretném azt hinni, hogy a hetek óta tartó megmozdulások miatt adták be a derekukat.

↪

– És hirtelen megengedik, hogy mi is gyermeket vállaljunk? Iz, ilyen már legalább száz éve nem történt, nem most fogják meg gondolni magukat. Ez inkább csak elterelés. Beetetés. Talán hazugság az egész.

– Ez nekem is megfordult a fejemben. – Izabella tekintete a távolba révedt, egyenesen a falon pergő képsorokra meredt, de azok értelem nélkül maradtak, nem hagyta, hogy a propaganda eljusson a frontális lebonyolig.

– Talán nem kellene elmennünk – vetette fel a férfi. Egy cseppet sem bízott a kormányhatalomban.

– Azt nem tehetjük meg – rázta a fejét Izabella.

– Mit mondott a Kör? Talán csapda az egész, mi van, ha rájöttek, hogy mi is aktívan részt veszünk a tiltakozásokban? Talán megtudták, hogy kettőt is szerveztél, vagy hogy Hóruszal rajzoltattuk a szórólapokat...

– Én is ettől félek. De ha nem megyünk el, csak felhívjuk magunkra a figyelmet, ráadásul a Körnek információra van szüksége, amit egyedül rajtunk keresztül kaphat meg.

– Másokat nem hívtak be?

– Még két párt, de egyik sem tagja a Körnek.

Petya az asztalra csapott. Hórusz felpillantott a vastag papírrengetegből, majd érdeklődés hiányában folytatta az iromány feldolgozását.

– Hihetetlen, hogy még mindig vannak olyan családok, akik feltétel nélkül mindent elhisznek.

– Néha úgy érzem, mi vagyunk a kisebbség – morgott bólogatva a nő, miközben hangjában mérhetetlen szomorúság csengett. Petya pontosan ismerte ezt az érzést, és szorongással töltötte el, hogy kedvese abban a pillanatban elvesztette a reményt. Föléjük

tornyosultak megtört sorstársaik alakjai, a fülükbe duruzsolták, hogy nincs értelme az ellenállásnak.

– Igazad van, menjünk el! – egyezett bele a férfi. – Máshogy sosem fogjuk megtudni, miben is mesterkednek. Mi kitarunk, ugye?

Izabella megkeményítette tekintetét, és ismét feléledt benne a düh, ami nap mint nap rávette, hogy kikeljen az ágyból. Abban a pillanatban Petya ismét olyan gyönyörűnek látta, mint amikor megismerkedtek. Bólintott.

– Hórusz, találtál valamit?

A műanyag borítású alak felkapta a fejét neve említésére, és egy mesterséges sóhaj kíséretében letette a kezei közt szorongatott papírtömeget.

– A papírok aláírásával beleegyeztek abba, hogy közös gyermeketek születhessen. Az egész folyamatot élőben közvetíti majd a hír-média. Visszalépésre nincs lehetőség. Önálló gondolatokat nem közölhettek, megbeszélés nélkül nem nyilatkozhattok. Azt írja, hogy leginkább csak vágóképeknek használnak majd, talán lesz egy-két szavas válaszlehetőség irányított kérdések esetében.

– Propagandának fognak felhasználni minket – állapította meg Petya.

– Ez nem újdonság. Talán tényleg ezzel akarják lecsendesíteni a tiltakozásokat. Így akarják bizonyítani, hogy nem vagyunk elnyomva, hiszen gyereket is nemzhetünk, ha megengedik nekünk.

– Egyetlen példa kevés lenne ehhez – fontolgatta a férfi.

– Saját maguknak nem biztos. Minket úgysem tudnak ennyivel lekenyerezni, de talán a saját embereiknek is bizonyítani akarnak. Folytasd, kérlek, Hórusz.

– A beavatkozás teljes kilenc hónapja alatt Izabellának a Termékenységi Központ-

ban kell tartózkodnia. Petya, te csak a megtermékenyítés pillanatáig lehetsz vele.

A férfi összevonta a szemöldökét.

– Maximálisan kontroll alatt akarnak tartani – bólintott Izabella.

– Ez egyre inkább nem tetszik nekem.

Miért köteleznek a bentlakásra?

Hórusz válaszolt:

– Ezzel akarják biztosítani a megfelelő higiénés körülményeket a magzat körül a kötelező látogatási periódusokra.

Petya elfintorodott.

– Ja, mert mi olyan mocskos körülmények között élünk. Undorítóak ezek a férgek.

– Nyugodj meg, kedvesem! – csitította Izabella. Tudta, a férjét az is bosszantja, hogy nem lehet vele a magzatfejlődés minden pillanatában.

Izabella gyomrában mozgolódni kezdett az a kellemetlenül furcsa érzés, ami megelőzi az izgalommal teljes, ámde aggasztó helyzeteket. Mi van, ha tényleg igaz és tényleg lehet majd gyermekük? Vagy már rá is hatást gyakorol a propaganda? Szerette volna elrejtetni izgatottságát a világ, de legfőképpen férje elől. Abban a pillanatban érezte, hogy nem tud kellően empatikusan állni Petya bentlakás miatti bosszankodásához.

Hórusz érzékelte a rá irányuló feszült elvárásokat, így folytatta:

– A szerződés tizenkét oldalon keresztül sorolja fel az Izabellára nehezedő kötelezettségeket, amik élete hátralévő részében terhelik majd.

A nő felemelte a szemöldökét.

– A teljesség igénye nélkül mégis mik ezek? – kérdezte.

– Soha többé nem jelenhetsz meg a médiában. Nem vagy jogosult engedély nélküli utazásra, tilos bárminemű politikai szerepvállalás...

Petya felkiáltott:

– Aha! Tudtam, hogy ez áll a háttérben! El akarnak minket csendesíteni!

– ...Teljes titoktartás kötelez a megtermékenyítési központban ért tapasztalatokat illetően, beleegyezel, hogy a korlátozásokat a kormány bármikor ellenőrizheti rajtad, adataidat szabadon áruba bocsátod, életed végéig minden veled kapcsolatos információt a kormány kezeli. Ebbe beleértik az egészségügyi, vásárlási, utazási szokásokkal kapcsolatos, szabadidődben végzett tevékenységek közben összeszedett, munkahelyen elhangzott párbeszéd, munkateljesítményre vonatkozó...

Az android percekig sorolta volna a feltételeket, ha Izabella nem inti le.

– Értem, tehát teljes körű megfigyelésre számíthatok.

Hórusz bólintott.

A nő észrevette, hogy Petya aggodalmas arckifejezése egyre határozottabb vonalakat rajzol az egyébként kisfiúsan sima arcra. Rendkívül helyes férfi volt, a nehéz munka és a kevés pihenés persze rányomta a bélyegét, de minden gyűrődés ellenére továbbra is szemrevalónak számított. Izabella néha csak hagyta, hogy pillantása eltévedjen a kellemes vonások között, és ismét beleszeressen férjébe.

– Egyre rosszabb ötlet ez az egész.

– Jelenleg is teljes körű megfigyelés alatt állunk. – A nő az alkarjára mutatott. – Semmi jelentősége annak, hogy legálisan vagy illegálisan csinálják ugyanazt.

Petya bólintott, majd Hóruszhoz fordult:

– Más egyéb, amiről tudnunk kellene?

Az android bólintott.

– Több kérdéses elem is szerepel a szerződésben, azonban akad egy, aminek az értelmezése kissé homályos ugyan, de még így is felettebb aggasztó.

↳